

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
BROJ: 96 0 U 154282 23 U
Brčko, 09.10.2023. godine

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sudija Alisa Musić, u upravnom sporu tužiteljice M. S. iz B., ulica ..., protiv tuženog Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Trg pravde broj 10 Brčko, koga zastupa glavni tužitelj Zekerija Mujkanović, uz učešće zainteresiranog lica A. D. iz B., ulica ..., radi poništenja obavještenja glavnog tužitelja Tužilaštva Brčko distrikta BiH, broj IT-1/2023 od 21.02.2023. godine, van ročišta dana 09.10.2023. godine, donio je sljedeće

R J E Š E N J E

Odbacuje se tužba tužiteljice u ovoj pravnoj stvari kao nedopuštena.

Obrazloženje

Tužiteljica je dana 13.03.2023. godine kod ovog suda podnijela tužbu protiv tuženog, radi poništenja obavještenja glavnog tužitelja tuženog, broj IT-1/2023 od 21.02.2023. godine. U tužbi je navela da je tuženom (sekretaru tuženog) dana 18.02.2023. godine podnijela zahtjev za slobodan pristup informacijama u skladu sa odredbom člana 26 tačka 18 Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i poslovanju Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sve u cilju ostvarenja uvida u pisanu korespondenciju između stručne saradnice tuženog A. D. i administrativnog odjela tuženog u vezi sa promjenom prezimena A. D. na službenoj internet stranici tuženog (pisani zahtjev A.D. za promjenu prezimena, prateće dokaze, odluka rukovodstva po tom pitanju, dopis IT službi sa naredbom za izmjenu prezimena na internet stranici i drugo). Tužiteljica je podatke tražila po osnovu odredbe člana 4 i 9 Zakona o slobodi pristupa informacijama Bosne i Hercegovine, a radi ostvarenja zaštite priznatih prava tužiteljice daljnjim pravnim sredstvima nakon prijema rješenja glavnog tužitelja tuženog IT-1/2023 od 10.02.2023. godine. Navedeni podaci su, prema navodima tužiteljice, traženi iz personalnog dosijea kojeg tuženi vodi za službenicu A. D. Oспораваним obavještenjem tuženi je obavijestio tužiteljicu (u pogledu drugog dijela postavljenog zahtjeva tužiteljice) da se ažuriranje podataka o prezimenu službenice D. na internet stranici tuženog vrši bez strogo formalnog zahtjeva koji bi podrazumijevao pribavljanje i čuvanje javnih isprava sa sadržanim ličnim informacijama zaposlenih, te da nisu potrebni posebni zahtjevi zaposlenika za ažuriranje sadržaja službene internetske stranice, dok je u pogledu prvog dijela zahtjeva tužiteljice upućena na zaključak od istog datuma, kojim je odbačen, kao nedopušten, njen zahtjev za prepis izjašnjenja službenice D. iz spisa IT-1/2023. Tužiteljica je obavještenje zaprimila dana 24.02.2023. godine. Tužiteljica je istakla da joj glavni tužitelj osporavanim obavještenjem od 21.02.2023. godine nije direktno onemogućio pristup informacijama, ali sadržaj akta nije u skladu sa propisima koji uređuju ovu oblast. Pobijanim aktom je tužiteljici isključena mogućnost primjene pravnog lijeka koji je propisan odredbom člana 14 stav 4 Zakona o slobodi pristupa informacijama, pa stoga tužiteljica i traži pravnu zaštitu tužbom, a ne žalbom, a osporeni akt u svojoj osnovi predstavlja rješenje u smislu odredbe člana 14 stav 3 Zakona o slobodi pristupa informacijama u vezi sa odredbom člana 191 stav 1 Zakona o upravnom postupku, po mišljenju tužiteljice. Tužiteljica smatra da je riječ o upravnom aktu protiv kojeg je dozvoljeno vođenje upravnog spora. Navela je i da su Pravilnikom o uslovima, načinu i postupku obrade ličnih podataka u Tužilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine predviđena pravila obrade ličnih podataka službenika Tužilaštva, te da se obrada

ličnih podataka vrši u svrhu izvršavanja nadležnosti Tužilaštva, što obuhvata i prenos tih podataka trećim licima. Prema odredbi člana 19 stav 2 tačka b) u vezi sa tačkom i) stava 3 istog člana Pravilnika, vodi se profesionalna zbirka radi rješavanja o pravima, obavezama i odgovornostima iz radnih odnosa, što uključuje i podatke o porodičnom statusu zaposlenika. Stavom 4 u vezi sa stavom 6 istog člana Pravilnika je propisano da se personalna zbirka vodi u elektronskom i materijalnom obliku u formi presonalnog dosijea svakog uposlenika, a da je rok čuvanja zbirke trajno. Tužiteljica smatra da je obavještenjem tuženog od 21.02.2023. godine nepravilno obaviještena da je ažuriranje podataka o prezimenu službenice D. A. na internet stranici tuženog izvršeno bez strogo formalnog zahtjeva koji bi podrazumijevao pribavljanje i čuvanje javnih isprava sa sadržanim ličnim informacijama zaposlenih, te da nije bio potreban njen zahtjev za ažuriranje sadržaja službene internetske stranice. Odredbe Pravilnika o uslovima, načinu i postupku obrade ličnih podataka u Tužilaštvu potvrđuju da je riječ o izričito propisanoj i detaljno obrađenoj proceduri prikupljanja informacija za potrebe Tužilaštva. Tužiteljica je istakla i da objavljivanje sadržaja traženih podataka jeste opravdano javnim interesom iz člana 9 stav 2 istog Zakona. Istakla je i da je shodno odredbi člana 31 Pravilnika o uslovima, načinu i postupku obrade ličnih podataka u Tužilaštvu propisana mogućnost prenosa ličnih podataka službenika trećem licu, dok je stavom 3 člana 8 istog Pravilnika propisano da Tužilaštvo može vršiti obradu ličnih podataka bez saglasnosti nosioca podataka ukoliko je obrada potrebna radi ispunjavanja zadatka koji se izvršava u javnom interesu. Odredbom člana 9 Zakona o slobodi pristupa informacijama je propisano šta se smatra javnim interesom koji opravdava objavljivanje traženih informacija bez obzira na utvrđeni izuzetak zbog zaštite privatnosti. Nadalje, tužiteljica navodi da je podatke tražila kako bi se utvrdila materijalna, disciplinska i krivična odgovornost svih službenih lica pravosuđa odgovornih u vezi sa nezakonito provedenom konkursnom procedurom u kojoj je N. D., suprug A. D. (koja je već bila zaposlena kao stručna saradnica tuženog), uprkos postojanju sukoba interesa za njegov prijem u rad kod tuženog, izabran i imenovan na poziciju stručnog saradnika kod tuženog. Tužiteljica navodi i da ona ima pravni interes da lično dođe u posjed svih podataka koji su značajni za zaštitu njenih prava u različitim postupcima pred raznim organima javne uprave. Stoga privatnost A. D. ne može imati primat u odnosu na javni interes koji u konkretnom slučaju, prema mišljenju tužiteljice, postoji za osiguranjem vladavine prava zaštitom prava tužiteljice.

Uređenom tužbom od 31.03.2023. godine i od 15.05.2023. godine tužiteljica je kao zainteresirano lice označila A. D., te je uredila tužbeni zahtjev kojim je tražila da sud uvaži tužbu tužiteljice, poništi obavještenje tuženog broj IT-1/2023 od 21.02.2023. godine i da naloži tuženom da tužiteljici dostavi iz personalne zbirke i komplementarnog dosijea za stručnu saradnicu Tužilaštva Brčko distrikta BiH A. D. svu pisanu korespondenciju između stručne saradnice i administrativnog odjela tuženog u vezi sa promjenom njenog porodičnog statusa po zaključenju braka sa D. N. ili da se poništi obavještenje glavnog tužitelja te da se predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

U odgovoru na tužbu tuženog od 04.08.2023. godine tuženi je istakao da osporavani akt nije uopće upravni akt jer se obavještenjem tužiteljica obavještava o procedurama ažuriranja internetske stranice. Ni po formi, ni po sadržaju, obavještenje ne predstavlja upravnu odluku kojom bi se odlučivalo o pravu tužiteljice, pa je tuženi predložio da sud odbaci tužbu kao nedopuštenu primjenom odredbe člana 23 stav 1 tačka 2 Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Obavještenje samo po sebi ne proizvodi nikakve posljedice niti se tim aktom odlučilo o nečijim pravima i obavezama. Stoga u konkretnom slučaju nije bilo mjesta primjeni odredbi Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini, na koji se zakon tužiteljica neosnovano poziva prema navodima tuženog. Tužiteljica je aktom – obavještenje obaviještena samo o procedurama, nije bilo mjesta primjeni odredbi o informacijama i pravu pristupa na iste, pa nema mjesta primjeni ni odredbi Zakona o upravnom

postupku Brčko distrikta BiH. Tuženi je istakao i da prema odredbi člana 195 stav 1 Zakona o upravnom postupku, i kada nije dato nikakvo uputstvo u upravnom aktu, tužiteljica je po prijemu osporavanog akta mogla postupiti po važećim propisima. Kako nije postupila prema važećim propisima, tuženi je predložio da sud odbaci tužbu kao nedopuštenu u skladu sa članom 23 stav 1 tačka 4 Zakona o upravnim sporovima.

Tokom postupka, podneskom od 08.08.2023. godine, u ovoj spor se uključila i A. D., kao zainteresirano lice na strani tuženog, a nakon što joj je sud dostavio tužbu na odgovor i dozvolio da stupi u ovaj upravni spor kao zainteresirano lice u skladu sa odredbom člana 14 Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Iz odgovora na tužbu zainteresiranog lica A. D. slijedi da obavještenje glavnog tužitelja tuženog od 21.02.2023. godine ne predstavlja upravni akt iz razloga što se njime ne rješava o izvjesnom pravu ili obavezi građanina u upravnoj stvari, nego isti predstavlja akt obavještajnog karaktera kojim je stranka upoznata sa određenim činjenicama. Stoga je i predložila da sud odbaci tužbu kao nedopuštenu u skladu sa odredbom člana 23 stav 1 tačka 2 Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta BiH.

Tužiteljica je uz tužbu priložila: Obavijest Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj IT-1/2023 od 21.02.2023. godine, zaključak Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj IT-1/2023 od 21.02.2023. godine, podnesak tužiteljice upućen tuženom dana 18.02.2023. godine (podaci, traži se), rješenje Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj IT-1/2023 od 10.02.2023. godine, fotokopiju izvoda iz matične knjige vjenčanih broj ... od ... godine, pismeno Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine, broj: UDT DI 012180 22 od 27.10.2022. godine upućeno tužiteljici, e-mail prepisku između tužiteljice i službenika tuženog od 31.10.2022., 12.10.2022., 19.09.2022., 08.08.202. godine, 18.01.2023., 10.03.2023. godine, obavijest Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine broj: 10-07-12-3349/23 od 11.05.2023. godine, zahtjev za ponavljanje provedenog inspeksijskog nadzora upućen od strane tužiteljice Ministarstvu pravde BiH dana 20.05.2023. godine, rješenje Pravosudne komisije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj: SuPK-04-300/23-VI od 28.04.2023. godine, uz poziv svjedoku od 03.03.2023. godine, akt tužiteljice od 29.05.2023. godine upućeno upravnom Inspektoratu Ministarstva pravde BiH, akt tužiteljice od 01.06.2023. godine upućeno n/r glavnog upravnog inspektora, pismeno tužiteljice upućeno Ministarstvu pravde BiH od 01.06.2023. godine, obavijest Ministarstva pravde BiH od 30.05.2023. godine, broj: 10-07-12-3349-1/23, dopuna zahtjeva od 13.06.2023. godine poslato Upravnom inspektoratu od strane tužiteljice, obavijest Ministarstva pravde BiH od 03.07.2023. godine, žalba protiv obavijesti Upravnog inspektora Ministarstva pravde BiH od 17.07.2023. godine, rješenje Vijeća ministara Bosne i Hercegovine broj UP2 ŽV-07-81/23 od 14.08.2023. godine, zahtjev za obnovu konačno okončanog postupka žalbenog vijeća pri Vijeću ministara BiH od 16.09.2023. godine.

Tuženi je uz odgovor na tužbu dostavio dokaze: Obavijest Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj IT-1/2023 od 21.02.2023. godine, zaključak Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj IT-1/2023 od 21.02.2023. godine, fotokopiju povratnice za dostavu zaključka i obavijesti ovdje tužiteljici, sa potpisom, pismeno tužiteljice upućeno sekretaru Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 18.02.2023. godine sa fotokopijom koverta, rješenje Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj IT-1/2023 od 10.02.2023. godine, fotokopiju povratnice za dostavu rješenja ovdje tužiteljici, sa potpisom, izjašnjenje A. D., žalba zbog ćutanja organa javne uprave od 09.02.2023. godine sa kovertom, pismeno tužiteljice upućeno Tužilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine dana 18.01.2023. godine putem e-maila.

Nakon što je razmotrio navode iz tužbe i odgovora na tužbu, te cjelokupnu dokumentaciju priloženu u spis, sud je odlučio kao u izreci ovog rješenja iz sljedećih razloga.

Tužiteljica je podnijela predmetnu tužbu kod ovog suda kao građanin koji smatra da joj je upravnim aktom povrijeđeno neko pravo (član 2 Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 4/2000 i 1/2001, u daljem tekstu ZUS)), protiv tuženog Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine kao organa koji ima javna ovlaštenja (član 4 u vezi sa članom 15 ZUS-a kojim je propisano da je tužena strana u upravnom sporu nadležni organ čiji se upravni akt osporava), radi poništenja obavještenja tuženog broj IT-1/2023 od 21.02.2023. godine kojim je obavještena da ažuriranje podataka o prezimenu službenika tuženog ne podliježe strogim formalnim zahtjevima koji bi podrazumijevali pribavljanje i čuvanje javnih isprava sa sadržanim ličnim informacijama zaposlenih, niti su potrebni njihovi posebni zahtjevi za ažuriranje sadržaja službene internet stranice.

Odredbom člana 6 ZUS-a je propisano da se upravni spor može voditi samo protiv upravnog akta, a stavom 2 istog člana je određeno da je upravni akt, u smislu ovog zakona, akt kojim organ rješava o izvjesnom pravu ili obavezi građanina ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari. Odredbom člana 7 istog Zakona je propisano da se upravni spor može pokrenuti protiv upravnog akta koji je donesen u drugom stepenu, a stavom 2 istog člana da se upravni spor može pokrenuti i protiv prvostepenog upravnog akta ako zakonom nije dopuštena žalba na taj akt u upravnom postupku.

Odredbom člana 187 stav 1 Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 48/11 – prešišćen tekst, 21/18 i 23/19, u daljem tekstu ZUP) je propisano da na osnovu činjenica utvrđenih u postupku organ nadležan za rješavanje donosi rješenje o stvari koja je predmet postupka, dok je odredbom člana 205 istog Zakona propisano da se zaključkom odlučuje o pitanjima koja se tiču postupka (1), te da se zaključkom odlučuje o onim pitanjima u kojima je ovim zakonom predviđeno da se donosi zaključak, kao i o drugim pitanjima u vezi sa provođenjem postupka, a koja se ne rješavaju rješenjem (2).

Odredbom člana 23 stav 1 tačka 2 ZUS-a je propisano da će sud rješenjem odbaciti tužbu ako utvrdi da akt koji se tužbom osporava nije upravni akt, dok je stavom 2 istog člana propisano da će sud zbog razloga iz stava 1 ovog člana odbaciti tužbu u svakom stadijumu postupka.

Odredbom člana 195 stav 5 ZUP-a je propisano da kada u rješenju nije dato nikakvo uputstvo ili je uputstvo nepotpuno, stranka može postupiti po važećim propisima, a moći će u roku od osam dana tražiti od organa koji je rješenje donio da dopuni rješenje. U takvom slučaju rok za žalbu, odnosno sudsku tužbu teče od dana dostavljanja dopunjenog rješenja. Odredbom člana 209 ZUP-a je propisano da se protiv prvostepenih rješenja protiv kojih nije dozvoljena žalba, može neposredno pokrenuti upravni spor.

Odredbom člana 4 Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“ broj 28/00, 45/06, 102/09 i 62/11) je propisano da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da objavi takve informacije. Ovo pravo pristupa podliježe samo formalnim radnjama i ograničenjima kako je utvrđeno u ovom zakonu. Odredbom člana 14 stav 3 istog Zakona je propisano da ako se odbije pristup informaciji, u cijelosti ili djelimično, nadležno javno tijelo rješenjem o tome informiše podnosioca zahtjeva.

Vodičem za pristup informacijama pod kontrolom Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 05.02.2019. godine, broj A-26/2019, u glavi 7, je propisano da ako se pristup traženoj informaciji odbije, djelimično ili u cjelini, o tome će se podnosilac zahtjeva obavijestiti rješenjem u roku od 15 dana po prijemu zahtjeva. U rješenju će se navesti razlozi odbijanja

pristupa informaciji, zakonski osnov za status izuzeća informacija, sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, te uputiti podnosioca zahtjeva o pravu na izjavljivanje žalbe. U navedenom slučaju, podnositelj zahtjeva može izjaviti žalbu na takvu odluku u roku od 15 dana od dana prijema rješenja Pravosudnoj komisiji Brčko distrikta BiH. Vodič predstavlja podzakonski akt koji je u primjeni i koji nije stavljen van snage.

Dakle, obzirom da je tužiteljica pismenim zahtjevom od 18.02.2023. godine zatražila (drugim dijelom zahtjeva) od tuženog dostavu sve pisane korespondencije između stručne saradnice D. A. i administrativnog odjela tuženog u vezi sa promjenom njenog prezimena na službenoj internet stranici Tužilaštva Distrikta (pisani zahtjev saradnice za izmjenu prezimena, prateće dokaze uz zahtjev, odluka rukovodstva tuženog po tom osnovu, dopis IT službi sa naredbom za izmjenu prezimena), tuženi je obavještenjem obavijestio tužiteljicu da ne raspolaže tim dokumentima obzirom da za promjenu prezimena saradnice A. D. (službenika tuženog) na internet stranici tuženog nije potreban zahtjev saradnice ili odluka rukovodstva tuženog.

Odredbom člana 3 stav 1 a) Zakona o slobodi pristupa informacijama je propisano da je informacija svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasificirana, dok je stavom 1 c) istog člana propisano da je kontrola raspolaganje informacijama ili kontrola slobode pristupa informacijama.

Imajući navedene odredbe u vidu, sud cijeni da tuženi nije raspolagao informacijama, odnosno podacima: pisani zahtjev A. D. za promjenu prezimena na službenoj internet stranici tuženog, prateće dokaze, odluka rukovodstva tuženog po tom pitanju, dopis IT službi sa naredbom za izmjenu prezimena službenice na internet stranici, obzirom da tuženi nije posjedovao nikakav materijal kao osnov za promjenu podataka službenice na internet stranici (u konkretnom slučaju prezimena), niti takvu dokumentaciju u tu svrhu inače tuženi prikuplja i obrađuje prema izjašnjenju tuženog. Stoga, sud cijeni da takve informacije nisu pod kontrolom Tužilaštva Brčko distrikta BiH, niti se u konkretnom slučaju može primijeniti odredba člana 4 Zakona o slobodi pristupa informacijama, pa tuženi nije mogao odlučiti o zahtjevu tužiteljice u smislu da udovolji ili odbije njen zahtjev rješenjem, kako to nalaže odredba člana 187 ZUP-a, stoga nije ni riješeno o izvjesnom pravu tužiteljice na pristup takvim informacijama. Shodno izloženom sud dolazi do zaključka da obavještenje čije se poništenje u ovom postupku traži, ne predstavlja upravni akt, niti obavještenje, prema naprijed citiranim zakonskim odredbama, može predstavljati upravni akt.

Navode tužiteljice da je tuženi trebao donijeti rješenje kojim bi odlučio o njenim pravima na pristup traženim podacima – informacijama (odnosno ako se uzme u obzir navod tužiteljice da obavještenje sa sadržajem rješenja predstavlja upravni akt), sud je cijenio i zaključio da u tom slučaju tužiteljica nije postupila prema odredbi člana 195 stav 5 ZUP-a u vezi sa odredbama glave 7 Vodiča, odnosno da nije postupila po važećim propisima te podnijela žalbu Pravosudnoj komisiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa je stoga ispunjena pretpostavka i za odbacivanje tužbe shodno odredbi člana 23 stav 4 ZUS-a.

Sud cijeni da Pravilnikom o uslovima, načinu i postupku obrade ličnih podataka u Tužilaštvu Brčko distrikta BiH nije propisana procedura kod izmjene ličnih podataka (prezimena) službenika tuženog na internet stranici, niti obaveza prikupljanja zahtjeva i pratećih dokumenata u te svrhe, a kako to pogrešno tumači tužiteljica, nego samo vođenje personalne zbirke radi rješavanja prava, obaveza i odgovornosti iz radnog odnosa.

Shodno svemu izloženom sud je, shodno odredbi člana 23 stav 1 tačka 2 i stav 2 istog člana u vezi sa odredbom člana 7 ZUS-a, odbacio tužbu tužiteljice kao nedopuštenu.

Kako je tužiteljici odbačena tužba kao nedopuštena, a tuženi kao ni zainteresirano lice nisu postavili opredijeljen zahtjev za naknadu troškova upravnog spora, to sud o troškovima ovog spora nije ni odlučivao.

Sudija
Alisa Musić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema prepisa rješenja, koja se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivne stranke.